14/01/2022

14 Ιανουαρίου: Απόδοση της εορτής των Θεοφανείων

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα η Εκκλησία μας εορτάζει την απόδοση της εορτής των Θεοφανείων, δηλ. την ολοκλήρωση της εορτής. Με τη βάπτιση του Σωτήρος Χριστού στον Ιορδάνη ποταμό, ολόκληρη η φύση αγιάζεται και ο άνθρωπος φωτίζεται από το φως το αληθινό, που είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός. Με τη χάρη της Παναγίας Τριάδος, το χαρμόσυνο μήνυμα της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους διά του Θεανθρώπου σφραγίζει και φωτίζει τα πάντα.

Ακόμη, τιμούμε τη μνήμη των αγίων τριάντα οκτώ πατέρων των εν Σινά και Ραϊθώ αναιρεθέντων, του Οσίου Θεοδούλου, του Οσίου Στεφάνου και της Οσίας Αγνής, καθώς και του Οσίου Σάββα, πρώτου αρχιεπισκόπου Σερβίας και κτήτορα της Μονής Χιλανδαρίου στο Άγιον Όρος.

Σήμερα εορτάζουμε τη μνήμη της Αγία Νίνας της Ισαποστόλου, η οποία καταγόταν από την Καππαδοκία και μαρτύρησε στη Γεωργία, όπου βρίσκεται και ο τάφος της.

Η Αγία Νίνα καταγόταν από την Καππαδοκία της Μικράς Ασίας, όπου ζούσαν αρκετοί Γεωργιανοί στην εποχή της, θεωρείται ως ιδρυτής της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Γεωργίας, περί το 330, δηλαδή πριν 1690 χρόνια, όταν πρώτη

διέδωσε εκεί την Αλήθεια του Ευαγγελίου.

Ήταν τέτοια τα χαρίσματα, που της έδωσε ο Θεός, ώστε αξιώθηκε να θαυματουργεί εν ζωή μ’ ένα σταυρό από κληματόβεργες στο χέρι.

Τα θαύματά της βίωσαν οι βασιλείς του κράτους της Γεωργίας Μιριάν και Νάνα και εξαιτίας της ασπάστηκαν το Χριστιανισμό.

Η χάρη του Θεού, διαφυλάττει μέχρι σήμερα άφθαρτο το λείψανό της, ενώ ο τάφος της βρίσκεται στο Μοναστήρι Μπόντμπε, στο Καχέτι, στην ανατολική Γεωργία.

Πώς, όμως, από την Καππαδοκία βρέθηκε στη Γεωργία;

Ο πατέρας της από στρατιωτικός έγινε μοναχός στην έρημο του Ιορδάνη και η μητέρα της διακόνισσα στο ναό της Αναστάσεως και η ίδια ανατράφηκε από γερόντισσα, οπότε διαμόρφωσε μια γνήσια ευσέβεια και όχι μια εξωτερική ευσεβιστική κατάσταση, που διακρίνει πολλούς από εμάς.

Και απέκτησε μια αληθινή ταπείνωση, διότι καλλιέργησε εσωτερικά ότι χωρίς ταπείνωση δεν μπορεί ο άνθρωπος να σωθεί.

Επειδή, λοιπόν, ήταν ταπεινή, επέλεξε να καταπολεμήσει τις αδυναμίες της, διαβάζοντας συνεχώς το Ευαγγέλιο.

Εστιάζοντας στα γεγονότα της σταύρωσης, αναρωτήθηκε τι απέγινε ο χιτώνας του Ιησού.

Πληροφορήθηκε ότι μεταφέρθηκε στην Ιβηρία (Γεωργία) και αποφάσισε να ταξιδέψει ως εκεί, για να τον προσκυνήσει.

Και έκανε αίτημα στην προσευχή της την τολμηρή, για τα δεδομένα εκείνης της εποχής, απόφασή της.

Μετά την εμφάνιση της Παναγίας, που την πρόσταξε να κηρύξει το Ευαγγέλιο του Χριστού στη Γεωργία και την ευχή του θείου της Επισκόπου Ιεροσολύμων, η επιθυμία της πραγματοποιήθηκε.

Αφού βρήκε τον τόπο, όπου είχε εναποτεθεί ο χιτώνας του Χριστού, στον κήπο των ανακτόρων, ανήγειρε εκεί το Ναό του Αγίου Στύλου.

Και ξεκίνησε με ζήλο το έργο του εκχριστιανισμού του λαού της Γεωργίας. Την… καταδίωκε συνεχώς το έλεος του Θεού.

Γι’ αυτό καιγόταν και αγωνιούσε η καρδιά της υπέρ των ανθρώπων. Και αυτή η

καρδιά της την έκανε κληρονόμο του Θεού και κήρυκα του Χριστού. Ο Θεός έγινε σύμμαχός της στο έργο της. Χωρίς Αυτόν ήταν βεβαία ότι δεν θα κατάφερνε απολύτως τίποτε.

Όλα τα παραπάνω από τα Συναξάρια των Αγίων μάς βοηθούν να καταλάβουμε και εμείς, στον 21ο αιώνα, ότι χωρίς την προστασία του Θεού θα μας πολιορκεί ασταμάτητα ο πονηρός και δεν θα μας αφήνει ελεύθερους και ανεπηρέαστους.

Χρειαζόμαστε την πίστη της Αγίας Νίνας, για να μπορεί ο Θεός να ενεργεί ευεργετικά πάνω μας και να μετακινεί τα σκιερά υψώματα μέσα μας.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου